



## Arrest

nr. 50 856 van 8 november 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. DECALUWE en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 7 december 2007 het Rijk binnen en diende op 7 januari 2010 een tweede asielaanvraag in. Op 28 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart Keniaans staatsburger van Kikuyu-origine te zijn, afkomstig van Thika. U verklaart sinds uw aankomst in België niet te zijn teruggekeerd naar Kenia. Op 21 december 2007 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) die op 13 augustus 2009 door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing werd vervolgens bij arrest*

van 10 november 2009 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). Op 7 januari 2010 diende u een tweede asielaanvraag in. U blijft bij de feiten die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag en legt ter ondersteuning van de eerder door u afgelegde verklaringen een geboorteakte en een ten aanzien van u in het tijdschrift *Salon Business Solutions* van mei 2009 verschenen opsporingsbericht neer.

### **B. Motivering**

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u uw tweede asielaanvraag baseert op de feiten en gebeurtenissen die u reeds aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 3). Op 13 augustus 2009 werd uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal echter ongeloofwaardig bevonden, hetgeen vervolgens bij arrest van 10 november 2009 door de RVV bevestigd werd. Betreffende de documenten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag neerlegt ter staving van de eerder door u aangehaalde vervolgingsfeiten, meer bepaald uw geboorteakte (dd. 22/05/2009) en het ten aanzien van u in het tijdschrift *Salon Business Solutions* van mei 2009 verschenen opsporingsbericht, dient vastgesteld te worden dat deze niet van aard zijn de geloofwaardigheid van uw eerste asielaanvraag te herstellen. Zo bevat de door u neergelegde geboorteakte enkel gegevens betreffende uw identiteit, die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. Volledigheidshalve wenst de Commissaris-generaal echter ook te wijzen op het feit dat deze geboorteakte bij de rubriek "Name and Description of Informant" melding maakt van "Sgd. Self", hetzij signed self, waaruit het vermoeden ontstaat dat u dit document zelf liet opstellen terwijl u volgens uw verklaringen sinds uw aankomst in België niet meer terugkeerde naar Kenia en het document u bezorgd werd door een zekere Karioki die het in uw opdracht in Kenia liet opstellen (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 2). Karioki zou bovendien de eerste persoon geweest zijn die uw geboorte in Kenia ging aangeven (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 2). Gevraagd waarom dit op 20 mei 2009 opgesteld document dan geen melding maakt van Karioki maar integendeel "Sgd. Self" vermeldt, diende u het antwoord schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 3). U wist vreemd genoeg evenmin wanneer u Karioki om het bewuste document stuurde, noch wanneer hij het u bezorgde (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 2-3).

Betreffende het door u neergelegde opsporingsbericht verschenen in het tijdschrift *Salon Business Solutions* van mei 2009 dient vooreerst opgemerkt te worden dat dergelijke documenten slechts bewijskrachtig zijn indien zij een geloofwaardig en coherent asielaanvraag ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Voorts dienen ook een aantal ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij het kwestieuze opsporingsbericht. Zo verklaarde u dit opsporingsbericht in uw bezit te hebben gekregen nadat u op een feestje in Turnhout in mei 2009 aangesproken werd door een in het Verenigd Koninkrijk wonende vrouw die u wist te vertellen dat ze bij een eerder bezoek aan Kenia een opsporingsbericht op uw naam had gezien. Ze zou u meer bepaald herkend hebben op basis van de foto in het opsporingsbericht en het feit dat iedereen op het feest in Turnhout u aansprak met uw naam, Mary (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 2). Hierbij dient evenwel opgemerkt te worden dat de kwaliteit van uw foto in het tijdschrift *Salon Business Solutions* sterk te wensen overlaat en u er nauwelijks herkenbaar op bent, laat staan voor een onbekende die u nooit eerder ontmoette en uw naam niet kende (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 2; gehoorverslag CGVS dd. 28/05/2009, p. 6). Vreemd genoeg blijkt u zelf overigens evenmin de naam te kennen van deze vrouw die u aan het kwestieuze opsporingsbericht hielp en zou u niet in het bezit zijn van de omslag waarin het tijdschrift opgestuurd werd omdat deze door de tussenpersoon in Turnhout weggesmeten zou zijn (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 2).

Los van de manier waarop u het kwestieuze tijdschrift en opsporingsbericht in uw bezit kreeg, dient ook op een aantal merkwaardige onregelmatigheden gewezen te worden betreffende dit opsporingsbericht en de pagina waarop het afgedrukt werd. Zo valt op dat de inkt van het opsporingsbericht uitgelopen is terwijl een dergelijk probleem zich nergens anders in het bewuste tijdschrift voordoet. Waarom de uitgever van het tijdschrift voor dit bericht andere, minder veegvaste, inkt zou gebruiken blijft echter een raadsel. Voorts dient ook vastgesteld te worden dat pagina 10 van het tijdschrift, waar het opsporingsbericht op afgedrukt werd, in casu deel uitmaakt van een blad van A3 formaat dat dubbelgevouwen 2 recto verso pagina's van A4 formaat oplevert, meer bepaald bladzijdes 9-10 en 43-44. Wanneer deze pagina's van naderbij bekeken worden, blijkt er over de hele lengte van het tijdschrift een scheur te lopen tussen de bladzijdes 9-10 enerzijds en 43-44 anderzijds. De gescheurde pagina's lijken vervolgens opnieuw aan elkaar gelijmd te zijn, waarbij ook op de er direct op volgende pagina's lijm geraakt is, wat ook zou verklaren waarom deze pagina's als enige in het tijdschrift aan elkaar kleven. Uit al het voorgaande ontstaat dan ook het vermoeden dat deze pagina uit het tijdschrift werd gehaald om er vervolgens het kwestieuze opsporingsbericht op af te drukken. Tot slot dient nog

vastgesteld te worden dat u niet weet van welke instantie het telefoonnummer is dat in dit opsporingsbericht vermeld staat, en u geen weet hebt van enige andere ten aanzien van u uitgevaardigde opsporingsberichten (gehoorverslag CGVS dd. 20/05/2010, p. 3).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat het door u neergelegde opsporingsbericht allerminst van aard is de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag te herstellen.

**Derhalve maakt u niet aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.**

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. In een eerste en enige middel beroept verzoekster zich op de schending van “schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; het motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”.

3.1. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu klaarblijkelijk niet het geval.

## 4. Nopens de status van vluchteling

4.1. Verzoekster diende een tweede asielaanvraag in. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoeksters vroegere asielaanvraag te herbeoordelen in onderhavig beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienden te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is aldus beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde feiten.

4.1.1. Verzoeksters eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat ze noch haar identiteit, noch haar reisweg, noch haar asielmotieven aannemelijk maakte. Daarenboven legde verzoekster vage verklaringen af met betrekking tot de kern van haar asielaanvraag en werd besloten “Verzoeksters bewering dat ze (onder dwang/dwaling) een huwelijksovereenkomst had ondertekend komt verzonnen voor in het licht van haar onbekendheid met deze man en het feit dat zowel verzoekster als deze premier reeds gehuwd waren. Hoe dan ook wordt verzoeksters voorgehouden profiel geheel ondermijnd door haar gebrek aan navenante kennis. Haar vrees voor vervolging door de premier als privé persoon omdat ze haar huwelijksbelofte niet zou nakomen komt dan ook verzonnen voor” (RvV 10 november 2009, nr. 33 941). Verzoekster volhardt echter in de asielmotieven aangebracht in het kader van haar eerste asielaanvraag, legt als nieuwe elementen haar geboortecertificaat neer en een opsporingsbericht uit een Keniaans tijdschrift en betoogt dat “de opmerkingen die het CGVS maakt ten opzichte van de

*neergelegde documenten, namelijk de geboorte-akte en het opsporingsbericht, niet pertinent dan wel oncorrect zijn”.*

4.2. Verzoekster dient aan te tonen dat de documenten overtuigingsstukken zijn en deze aldus waarachtig en betrouwbaar zijn. Verzoekster gaat eraan voorbij dat een ongeloofwaardig asielrelaas bezwaarlijk kan worden hersteld op basis van enkele documenten te meer nu deze vormelijke gebreken vertonen. De commissaris-generaal merkte op dat op het geboortecertificaat bij ‘name and description of informant’ ‘sgd. self’ staat te lezen, wat impliceert dat verzoekster het document zelf ging afhalen in mei 2009 terwijl verzoekster verklaarde sinds haar eerste asielaanvraag niet naar Kenia te zijn teruggekeerd. Verzoeksters bewering in het verzoekschrift dat *“Na rondvraag in verzoeksters kennissenkring, blijkt dat ook wanneer iemand anders in uw plaats een document, zoals een geboorte-akte, gaat afhalen, de vermelding ‘Sgd Self’ terug te vinden is. Wanneer iemand een volmacht mee heeft, kan die persoon in iemand anders plaats tekenen, wat gelijkstaat met een handtekening van die persoon, en wordt ook de vermelding ‘Sgd Self’ gebruikt”* kan bezwaarlijk overtuigen gezien verzoekster geen objectief bewijs aanvoert van deze bonte bewering, noch melding maakte van een eventuele volmacht en ze verklaarde dat haar vriend de eerste was die haar geboorte ging aangeven: *“ik gaf hem mijn naam en geboortedatum en hij ging het voor mij halen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Verzoeksters bewering dat in Kenia een willekeurige derde een geboorte kan aangeven van een volwassen vrouw die daarenboven in het buitenland verblijft is niet ernstig noch gestaafd.

4.3. Daargelaten dat een opsporingsbericht in een Keniaans kapperstijdschrift niet kan overtuigen, is het stuk behept met formele gebreken die de geloofwaardigheid ervan ondergraven. Zo werd het bericht in een andere inkt gedrukt dan de rest van de bladzijde en loopt er een scheur in het midden van het blad van A3-formaat waarop onder andere de bewuste bladzijde is gedrukt. Aldus is de pagina waarop het bericht geprint is uitgescheurd en vervolgens gelijmd, wat te meer blijkt nu de pagina’s na het A3-blad als enige in het tijdschrift aan mekaar kleven. De mogelijkheid dat de pagina’s uit het tijdschrift werden gescheurd en het opsporingsbericht later werd toegevoegd is dan ook reëel. Bovendien legde verzoekster de omslag van het tijdschrift niet voor en komt haar bewering in het verzoekschrift dat de omslag door de tussenpersoon werd weggegooid, opportuun voor. Daargelaten of verzoekster op de hoogte dient te zijn van de instantie achter het telefoonnummer vermeld in het bericht, dan wel van andere opsporingsberichten, biedt ze geen aannemelijke verklaring voor bovenstaande vaststellingen die afbreuk doen aan de authenticiteit ervan. Aangezien van algemene bekendheid is dat kranten en tijdschriften tegen betaling publicaties inlassen is hun bewijswaarde sowieso gering en wordt in casu verder ondergraven nu verzoekster niet concreet kan toelichten hoe een voor haar onbekende Keniaanse vrouw uit het Verenigd Koninkrijk een direct verband zou leggen tussen een onduidelijke foto in een klein bericht in een Keniaans kapperstijdschrift en een onbekende landgenote die ze voor het eerst ontmoet op een feestje in Turnhout en door iedereen Mary wordt genoemd. Verzoeksters onwetendheid omtrent deze vrouw is des te opmerkelijker gezien verzoekster volgens het opsporingsbericht gezocht wordt voor het ontvreemden van overheidsgeld, wat een zware beschuldiging inhoudt, en het aldus weinig aannemelijk is dat verzoekster en de vrouw niet hebben gesproken over verzoeksters verhaal. Verzoekster heeft geen aannemelijke verklaring voor de gebreken in de neergelegde stukken. Derhalve kunnen de voorgelegde documenten de ongeloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas niet herstellen.

4.4. Tot slot merkt verweerder terecht op dat *“Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, nr. 164.792 van 16 november 2006; nr. 22.422 van 30 januari 2009; RvV, nr. 15.335 van 29 augustus 2008)”*. Uit het administratieve dossier blijkt ten slotte dat verzoekster voldoende gelegenheid kreeg om haar verhaal te vertellen, maar ze bij haar vroegere verklaringen bleef, haar aan het einde van het verhoor gevraagd werd *“Wenst u nog iets toe te voegen? Neen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 3) en ze vergezeld werd van haar advocaat. Aldus is het verwijt dat het interview te kort was niet ernstig, te meer nu verzoekster niet verduidelijkt hoe ze door een kort interview werd benadeeld.

4.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

5. Verzoekster meent tevens in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

5.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Waar verzoekster meent dat *“het CGVS zeer weinig moeite heeft gedaan om de door verzoekster neergelegde documenten te bestuderen”*, dient te worden vastgesteld dat verzoekster zich beperkt tot het neerleggen van duidelijk en op het eerste zicht vervalste stukken. Haar tweede asielaanvraag komt dan ook voor als misbruik van onderhavige procedure.

5.2. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Het enig middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK